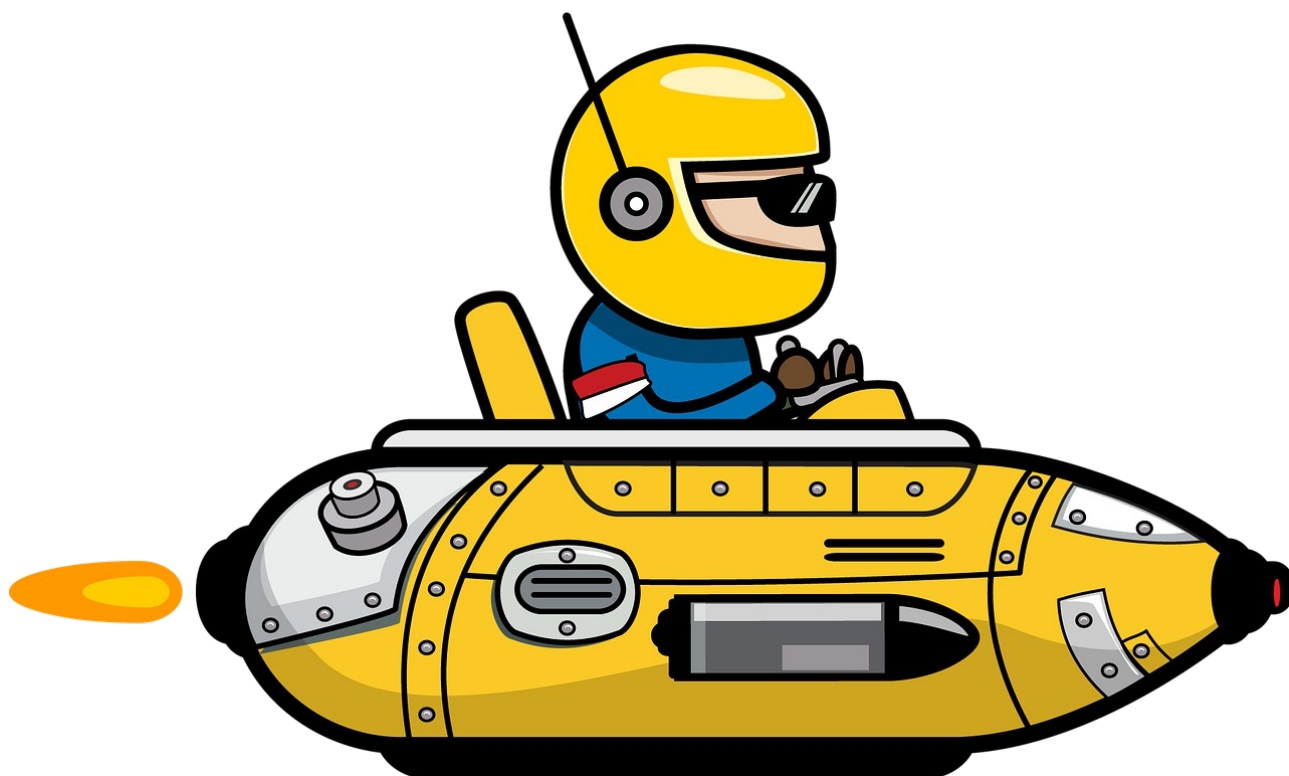

***Pohádky
o
Jendově
závodní raketě***

Petr Matějček

Čtyři závodnické pohádky z pohádkového cyklu:

***3 000 pohádek
spisovatele
Petra Matějčka***

www.3000pohadek.cz

Připravte se... JDEME NA TO!

Pohádka o Jendově závodní raketě 1: Jak to všechno začalo...

Na malém městě, které se jmenovalo Chroustovice, kdosi přilepil plákát na vývěsní ceduli a hned se všichni seběhli, cože se to vyhlašuje. A bylo to velké překvapení! Starosta městečka vyhlásil velký závod pro děti! A kdo ho vyhraje, dostane nejen opravdovou zlatou medaili, ale také velký dort a bude vyhlášen na opravdovém stupni vítězů, na náměstí, za zvuků fanfáry a potlesku diváků. Měla z toho být velká sláva a bylo jasné, že se určitě přijdou podívat všichni, kdo budou mít zrovna čas. Takovouhle událost si jen málokdo nechá ujít.

A to byla pro všechny kluky z malého městečka Chroustovice motivace jako hrom! Závod se měl konat na trati, která bude vytyčena kolem náměstí a mělo se jezdit ve vozítkách, které si každý kluk musí vyrobit sám.

Velký závod byl tedy vyhlášen a všichni kluci si začali stavět, za pomoci tatínků, což bylo dovoleno, svoje stroje. Povětšinou motokáry, malé motorky, autíčka, bugyny ba i tříkolky a čtyřkolky.

Jenda to vzal po svém. Moc chtěl závod vyhrát a tak se zamyslel a pak si navrhl opravdovou malou raketu. Zašel za svým tatškou a ukázal mu plány.

Tatka se na to podíval a řekl:

"Hezké, ale nevím jestli ti to bude fungovat a nevím jestli to dokážeme postavit. Hele, já na to nemám čas a ani to neumím. Jsem přece učitel. Učím hochy a dívky na gymnasiu. Zajdi si za dědou. Děda býval konstruktér a má taky dílnu a všechny potřebný materiály. S dědou byste tu tvoji závodní raketu mohli postavit."

Jenda zajásal a běžel hned za dědou a ukázal mu plány.

Děda se do plánů dlouze díval, pak si posunul brýle na nose a pravil: "No, chlapče, překvapils mne. To je velice dobrý konstrukční plán. A navíc – tohle může fungovat. Možná je to dokonce – geniální! Pojďme to zkusit postavit."

A jak dědeček řekl, tak společně s Jendou učinili.

Zašli hned do dědovy opravárenské dílny a začali stavět. Z dílny se ozývalo bouchání kladivem, klepání, sváření, škrábání, pilování a broušení a za necelý jeden týden bylo vše hotovo.

Když malou raketu vytlačili před dílnu, babička spráskla ruce: "Bože můj! Tohle je teda věc! A v tomhle chceš, Jeníčku, opravdu závodit?"

Místo Jendy odpověděl hrdě děda: "Nikoliv jenom závodit. Jenda v tomhle ten závod vyhraje!"

Jenda se zaradoval, ale dědeček ještě potichu, sám sobě, jen tak pod fousy dodal: "Pokud ta raketa, tedy bude fungovat."

Ale dědovy obavy byly zbytečné. Jeníčková závodní raketa fungovala. A jak!

Nastartovala na první zmáčknutí páčky, a když se zařadil první stupeň – pomalu vyrazila vpřed. Když se zařadila dvojka, pak raketa letěla rychleji. Více stupňů už řadit nešlo. Přeci jenom, byla to raketa pro děti a tak nemohla létat tak rychle jako například jezdí velká auta pro dospělé.

Ale i tak to stačilo. Dílo, které spolu děda a Jenda postavili byl opravdový skvost, který měl velkou naději vyhrát celý závod.

Nadešel den závodu. Jeníček postavil svou raketu na start a všichni kluci na ní koukali a odhadovali jak dobrá asi bude. Pan startér zvedl praporek a bylo odstartováno. Jendova raketa vyrazil zatím pouze na první stupeň, ale když pak zařadil druhý – rozjela se jako po másle a Jenda celý závod vyhrál!

To bylo slávy! Dostal pak dort, vystoupal nastupně vítězů, pověsili mu na krku zlatou medaili a tleskalo mu celé náměstí!

A víte, co je na té pohádce nejkrásnější, děti?

Jenda to zkusil prostě jinak. Ano, mohl postavit bugynu, motorku, trojkolku a nebo čtyřkolku jako stavěli ostatní kluci. Ale Jedna snil o raketě a tak jí společně s dědečkem postavili. Zkusili to prostě jinak a nejkrásnějším na tom je, že jim to vyšlo! Jasně, vždycky to vyjít nemusí, ale když zkusíte něco jinak a vyjde vám to, pak máte radost dvakrát takovou! (a třeba vám zavěsí na krk zlatou medaili, tak jako našemu Jendovi.)

Pohádka o Jendově závodní raketě 2:

Evropský závod

Jistě jste děti už slyšeli naší pohádku o Jendově závodní raketě. Pokud ano – paráda, pokude ne, můžete si ji třeba vyhledat a pustit, ale já vám radši připomenu co se v ní událo.

Malý klučina, Jenda, z malého městečka Chroustovice, si postavil, se svým dědečkem, malou závodní raketu a vyhrál s ní závod kolem náměstí! To bylo slávy!

Jenže tím to neskončilo.

Týden po závodě za Jendou přišel pan starosta a řekl mu: "Jedno, vyhrál jsi závod v Chroustovicích a nám na úřad přišla pozvánka, aby ses zúčastnil velkého mistrovství evropských měst! Náš závod byl totiž kvalifikace a když jsi ho vyhrál můžeme tě vyslat bojovat o Evropský pohár!"

Jendovi se štěstím zatočila hlava a hned běžel za dědečkem:

"Dědooooo, dědooooo – kvalifikovali jsme se na Evrropu!"

Dědeček byl z toho náhlého shonu a nadšení překvapený: "Copak se děje, chlapče? Coooo? Máme pozvánku na Evropu? No, tak to je teda věc!"

Potěšeně si mnul bradu a pak zamyšleně dodal:

"Jenže, chlapče, Evropský závod, to nejsou Chroustovice. Budeme se muset lépe připravit a naši raketu ještě přestavět a vylepšit. To víš, na Evropě se setkáme s jinými kabrňáky. Tam budou stroje jinčího kalibru než u nás, na malém městě."

Jenda se radostně točil do kola a volal

"Neboj dědoooo. Mám už v hlavě pár vylepšení! Přidáme turbo a naše raketa bude uhánět s větrem o závod."

"To se mi líbí!" pokyvoval potěšeně hlavou děda: "A, co kdybychom přidali turba dvě? Ať jsme rychlejší?"

"Víš co, dědo? Přidáme truba čtyři!"

"Čtyři?" podivil se dědeček. "To je hodně, chlapče. To ještě nikdo nikdy neudělal. To není konstrukčně jednoduché! A jak to chceš provést?"

"Neboj, dědo. Mám už v hlavě nápad jak to udělat!"

Děda byl zvědavý, jaký má Jenda plán a tak se na to hned vrhli. Kreslil plány, rýsovali, gumovali a překreslovali, až nakonec byla nová konstrukce závodní rakety hotová.

Pak ji v dědově dílně postavili, testovali ji a vylad'ovali, až bylo vše hotovo.

Zabalili raketu do ochranného pláště, přivázali ji na náklad'ák a vyrazili do Paříže, do hlavního městra Francie, kde se závod konal!

Ve Francii to brali hodně vážně. Každý z účastníků dostal vlastní garáž a spoustu prostoru, kde mohl svůj soutěžní stroj dobře připravit na závod. Všechno pěkně vyladit, umýt, vyčistit, naolejovat a nacídit, takže závodní stroje na startu vypadali jako ze škatulky.

Každý závodní stroj mněl na kapotě namalovanou velkou vlajku, aby všichni věděli, kterou evropskou zemi reprezentuje. Jenda měl na kapotě, samozřejmě, naši vlajku, která se jak, dobře víte děti, skládá ze tří barev. Z bílé, modré a červené. Vše bylo tedy připraveno a nachystáno a mohlo se jít na START!

Se startem nebyli žádné štráchy! Pán startér mávl kostkovaným praporkem a všichni kluci-

závodníci vyrazili ve svých vozítkách na trať! Jenda trošku zaspal a hned od začátku musel dohánět, ale to nevadilo. Věřil, že až zařadí druhý stupeň a rozběhnou se naplno všechna turba – dojede a předjede i prvního! A na prvním místě byl klučina z Německa! Jeho bugyna měla dva velké výfuky a uháněla jako po másle. Ale na Jendu to nestačilo! Brzy se jeho závodní raketa rozžhavila natolik, že mohl zmáčknout páčku, zařadit druhý stupeň a tím se otevřela všechna čtyři turba! To byl hukot! Jendova raketa vyrazila jako blázen, všechny předjela a Jenda, kluk z malého městečka Chroustovice vyhrál i velký Evropský závod! Kdo by to byl řekl? Málokdo, ale to nevadilo! Chroustovičáci totiž, i když jim nikdo nevěří – dělají si věci po svém. A když se jim to povede, tak je z toho vítězství na Evropě. A to je vážně velká pecka! Tak ať žije naše malá krásná republika, ať žijí Chroustovice a Chroustovičáci a hlavně ať žije Jenda a jeho závodní raketa!

Pohádka o Jendově závodní raketě 3: Mistrovství světa!

Ahoj, děti! Vítejte u třetího dílu naší pohádky o Jendově závodní raketě.

Jak už víte, Jenda je klučina z malého městečka Chroustovice, který si se svým dědečkem postavil senzační závodní raketu a vyhrál s ní už dva závody! Tím prvním byl závod kolem náměstíčka v Chroustovicích a tím druhým, už opravdu velkým závodem, bylo mistrovství Evropy, které se konalo v Paříži, ve Francii. A Jenda ho vyhráááá, protože s dědečkem dokázali do rakety napasovat dokonce čtyři turba.

Jenže tím, to děti neskončilo.

Týden po slavném vítězství na Evropě přišel za Jendovým dědou pan starosta a řekl mu:

"Tak a je to tady! Přišel nám na úřad dopis, že se v Americe, ve městě Seattle, koná velké mistrovství světa. A Jenda a jeho závodní raketa jsou tam zváni jako úřadující mistři Evropy!

To byla pecka.

Dědečkovi se za brýlemi protočili oči: "Cože, starosto? Jsme zváni na mistrovství světa?"

"Ano," přisvědčil starosta Chroustovic. "Mistrovství světa, ale není ledajaký závod. Je to závod speciální. Pojedou ho jenom vítězná vozítka všech kontinentů a zúčastní se tedy kluci ze Severní a Jižní Ameriky, Asie, Austrálie, Afriky a Evropu bude reprezentovat náš Jenda!"

Jenda šel zrovna navštívit dědu a zaslechl, co starosta říká, a dal se do radostného poskakování:

"Hurá, dědóóóóóóó! Pojdeme na mistrovství světááááá!"

Děda brzdil jeho nadšení: "Mno, hochu, to nebude tak snadné. Budou tam ti nejlepší kluci-jezdci. A budou mít jistě ta nejlepší vozítka. Tak to nesmíme Evropě udělat ostudu a musíme se dobře připravit."

"Jasně, dědóóóóóóó!" souhlasil nadšeně Jenda. Vymyslíme nějaké vylepšení a naše závodní raketa bude ještě rychlejší."

A jak Jenda řekl, tak s dědou učinili.

Vylepšili závodní raketu, o spoustu technických novinek a vychytávek, a vyrazili přes oceán, do Ameriky, do slavného města Seatllu, aby zkusili vyhrát mistrovství světa.

Jak už jsme řekli, děti, na start se mělo postavit šest závodních vozítek, protože každé z nich reprezentovalo jeden obydlený kontinent. Zopakujme si tedy, kdo stál na startu. Byla to bugyna ze severní Ameriky, čtyřkolka z Jižní Ameriky, pásové vozítko z Asie, super-rychlá motorčička z Austrálie, dvoukolové vozítko z Afriky, které řídil černoušek, a konečně za Evropu, Jendova zlepšovák vylepšená závodní raketa.

V Americe se s tím moc nemažou a tak jaképak štráchy - pan startér máchl kostkovaným praporkem a bylo...

ODSTARTOVÁNO!

Všech šest vozítek se vyřítilo na trať jako o překot. Všechna vozítka byla perfektně připravená a naleštěná a na Jendově raketě i přilbě se na sluníčku krásně leskla naše česká vlajka!

Není krásnější vlajky na světě.

A Jenda to dobře věděl a proto chtěl zvítězit stůj, co stůj.

Jenže – nebylo to vůbec jednoduché.

Čekal ho přetěžký závod, protože jeho soupeři, kluci-závodníci, i jejich vozítka, byli opravdu na světové úrovni. Jenda bojoval jako správné české lvíče. Dal do toho všechno a také všechna čtyři turba jeho závodní rakety, i všechna vylepšení, běžela na plné obrátky. Jenže, zdálo se, že to bude stačit jen na druhé místo, protože všem začal ujíždět, v bugyně, klučina ze severní Ameriky.

No, nebylo se čemu divit. Byl na domácí trati a také publikum mu fandilo, protože jak už jsme říkali, mistrovství světa se konalo v Americe, ve městě Seatlle a tak se přišlo podívat šedesát tisíc Amíků. Naši to sledovali přes internet doma, a moc Jendovi fandili a drželi mu palce a posílali mu lajky. A možná to pomohlo, protože Jenda zrychlil, dostal se na cílovou rovinku a zavěsil se těsně za Amíkovu bugynu. Amík se ohlédl a pak se sklonil za volant bugyny, aby ho nebrzdil vzduch, a uháněl vstříc cílové čáře.

Jenda už měl málo času a musel něco udělat, jinak Amíka neporazí.

A v tom, ho to napadlo! Jeho závodní raketa měla dvě palivové nádrže. V té první už nebylo nic, protože se benzín spotřeboval úplně a v té druhé ho zbývalo už jen tak trošičku. Tak akorát na dojetí do cíle. Jenda si vzpoměl, že viděl v nějakém dokumentu v telce, že opravdové rakety, po tom, co vypotřebují palivo v nádrži, nádrž odhodí jako nepotřebnou. Raketa je tak lehčí a letí rychleji.

Když by tohle Jenda udělal jistě by zrychlil a dokázal Amíka těsně před cílem ještě přejdet.

A tak to Jenda zkusil a... vyšlo tóóóó!

Zatáhl za páčku, odhodil palivovou nádrž, jeho závodní raketa zrychlila, přehnala se kolem Amíka a Jenda tak slavně vyhrál celé MISTROVSTVÍ SVĚTA!!!

Pohádka o Jendově závodní raketě 4: Závod o korunu vesmíru!

Ahoj děti, vítáme vás už u čtvrtého dílu pohádky o Jendově závodní raketě. Moc dobře jste určitě dávali pozor při předchozích třech dílech, ale pro jistotu si zopakujme: Jenda, malý klučina z městečka Chroustovice, si se svým dědečkem postavil závodní raketu a dokázal s ní vyhrát nejen závod okolo Chroustovického náměstí, ale také velký Evropský závod v Paříži, a potom ještě velké mistrovství světa v Americe, ve městě Seatlu! No to bylo slávy!

Z Jendy se stala opravdová celebrita, fotili ho do novin, dával mnoho rozhovorů a objevil se i v televizi, a to dokonce v hlavním vysílání. Velká věc, ale děda Jendu držel zkrátka. Říkal mu totiž: "Ne, abys ze všeho toho zájmu zpychnul, hochu. Pamatuj, pokora především!"

"Neboj dědo, to vím a budu se toho držet," ujišťoval dědečka Jenda a opravdu se tohoto moudrého hesla držel.

A tak by takto slavně a šťastně mohla naše pohádka končit, ale ještě tomu tak není.

To byste vůbec neřekli, děti, co se ještě stalo!

Jednou takhle, už pozdě k večeru, sedí Jenda s dědou na terase dědova domku a pozorují jak vychází hvězdy. A jednou se to stalo!

Jedna hvězda přilétla z oblohy přímo k nim a přistála na trávníku před dědečkovým domkem. Jenda a děda na to koukali jako na zjevení a zjistili, že to není hvězda, ale vesmírný koráb, ze kterého se vysunuly schůdky a po nich vyhopkal opravdový mimozemšťan.

"Hele, dědo mimozemšťan", ukázal na něj Jenda vesele a vůbec se nebál. Nebylo také čeho se bát. Mimozemšťánek byl malý a působil přátelsky a vesele.

"Tak to je teda věc," pokýval hlavou děda a pokynul návštěvníkovi z hvězd rukou na pozdrav.

Mimozemšťánek dohopkal před Jendu, uklonil se a spustil: "Milý Jedno z malého městečka Chroustovice. Víme, že jsi vyhrál mistrovství světa a tak jsi úřadujícím mistrem planety Země a tak tě chceme pozvat na vesmírný závod, kde budeš reprezentovat vaši planetu."

Jendovi i jeho dědovi spadly brady! Tak tohle byla největší senzace jaká se snad mohla udát. Okamžitě radostně souhlasili a mimozemšťánek jim řekl co a jak.

Na přípravu na velký mezigalaktický závod měl Jenda tři týdny a po třech týdnech přiletí velký mimozemský koráb, vyzdvihne na paprsku Jendu a jeho závodní raketu do nákladového prostoru a Jenda odletí závodit na planetu, která se nazývala Babukuran. Děda jako trenér a fanoušek mohl letět s Jendou, ale už nikdo víc. Jenda podmínky přijal a mimozemšťánek radostně odhopkal do svého kosmického stroje a odletěl pryč.

Pro Jendu a dědu tak nastaly pracné tři týdny příprav. Přeci jenom na mezigalaktický závod to chtělo připravit opravdu něco speciálního. Ono, už vyhrát MS bylo těžké a na vesmírném závodě bude konkurence zase o třídu výše. Se současnou závodní raketou by tam těžko obstáli a tak Jenda dumal, navrhoval a kreslil a překresloval nové plány a podle nich raketu patřičně upravil.

Tři týdny uplynuly jako voda, přiletěl kosmický koráb a odvezl Jednu, dědu i jejich novou závodní raketu na planetu Aldebaran.

Jenda a děda se nestačili divit, co všechno na této planetě bylo k vidění. Neskutečné jak si ti mimozemšťáci žili. Všechno za ně dělali stroje a všude bylo čisto a uklizeno. A všude byly také květiny, keře a stromy a spousta zeleně. Moc pěkně se asi na planetě Aldebaran žilo, ale na to Jenda neměl čas, aby to prozkoumával, protože jen co s dědečkem připravili raketu, šlo se na start!

Jestli Jenda doposud valil oči, tak na startu mu úžasem div nevypadli! Jaké to zvláštní stroje a vozítka měli jeho soupeři? To bylo k neuvěření! Hned vedle Jendy byla housenka, za housenkou se k závodu připravoval stroj, který vypadal jako banán na kolečkách a vedle banánu byla koule, připomínající oloupaný pomeranč, ze které vyčnívali trysky a ty byly zapálené a šlehaly z nich malé plamínky. A takových podivných strojů bylo kolem Jenda rovná stovka. Ano, děti, velkého mezigalaktického závodu se zúčastnila přesně stovka soutěžících. Jak asi náš Jenda dopadne? Neudělá naší planetě ostudu? Nebo snad dokonce celý závod vyhraje?

Uvidíme. Poslouchejte pozorně dál, protože právě Startér mávl praporkem a na trať vyrazilo všech sto vozítek. Jenda nezaspal a hned se protlačil do první dvacítky. Byla to sice šťouchanice, ale Jenda byl skvělý řidič a řídil svou závodní raketu tak, aby se nevyboural.

Po čtvrtce závodu byl osmnáctý a to bylo dobré umístění.

V polovině závodu byl tunel. To bylo ošemetné místo. V tunelu se nedalo dost dobře předjíždět a tak kdo do tunelu vjel nejrychleji měl velkou výhodu. Jenda tunel zvládl a dokonce se posunul do první desítky! Než se však stačil zaradovat srašlo se mu čelo obavami. Objevila se před ním velká jeskyně, která byla vjezdem do podzemí. Ano, děti! Poslední část závodu se měla jet v podzemní dráze. A s tím Jenda přece neměl žádné zkušenosti, protože na Zemi podzemní dráhy pro auta nejsou. Ale to nevadilo! Jenda přeci nebyl žádný strašpytel.

Vletěl se svou závodní raketkou do podzemí a míhal se tam mezi sloupy, které celé podzemí podpírali. A díky skvělé jízdě mezi sloupy se posunul na páté místo!

A pomalu se blížil konec závodu! Stačilo jen trošku přidat a Jenda mohl vyhrát! Když už uviděl cílovou pásku, udělal trik s odhozením palivové nádrže. Zatáhl za páčku, nádrž odpadla, Jendova závodní raketa zrychlila a Jenda se posunula - na druhé místo!

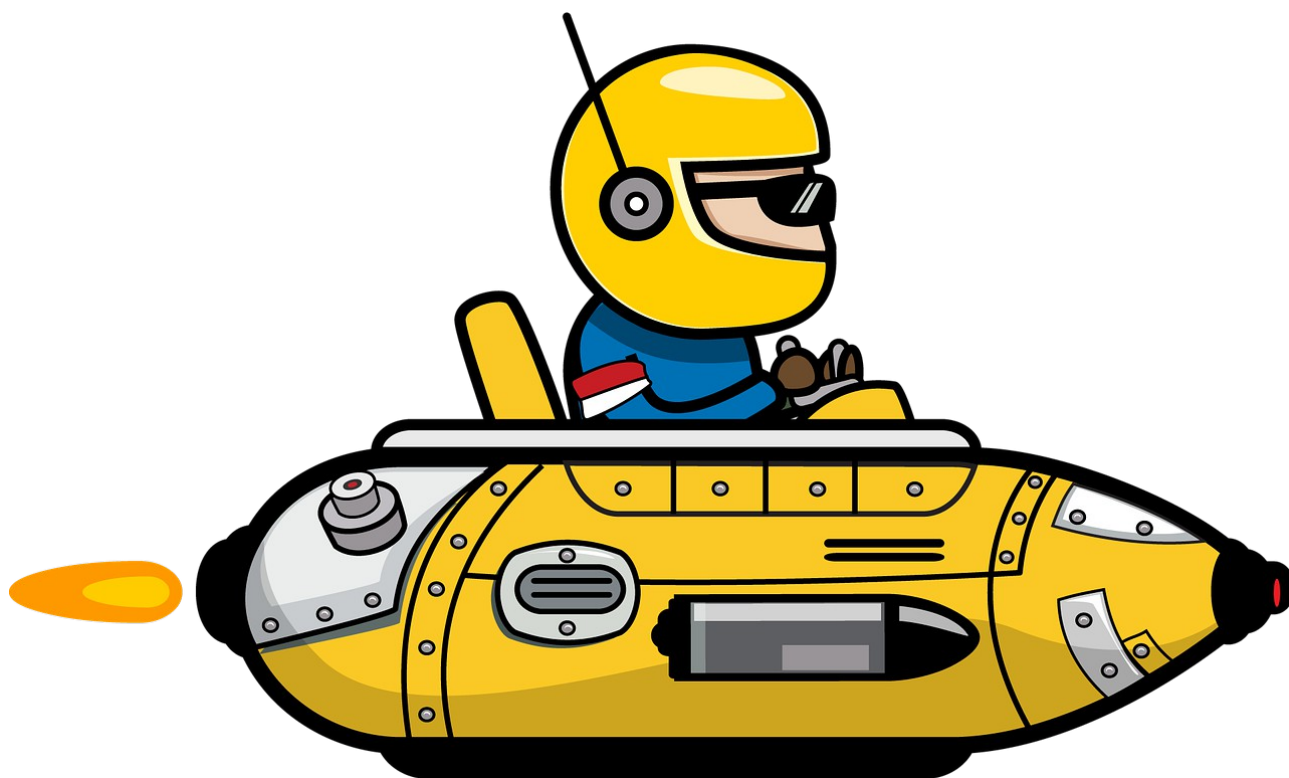
Do cíle zbýval už jen kousíček, ale před jednou byl ještě stroj z planety Maldeburk. Vypadal jako rubikova kostka, pořád se točil dokola a kolem své osy, přesně jak se točí rubikovka, když jí skládáme a světélkoval a vrčel.

Když by tak mohl Jenda ještě o trochu přidat – pak by celý závod vyhrál, ale jak to udělat?

Cíl se neúprosně blížil a pak to Jendu napadlo!

Pro případ nehody měl totiž katapultovací sedačku. A tak to rysnul! Zmáčkl páčku, automat katapultoval nebo-li vystřelil jeho sedačku velkou rychlostí a Jenda profrčel do cíle na prvním místě! To byl tah hodný mistra vesmíru!

A tak Jenda, slavně, vyhrál i mezigalaktický závod a získal první cenu, kterou mu při ceremoniálu malý mimozemšťáci nasadili na čelo. Tou první cenou byla opravdová zlatá koruna vesmíru!

***** 3 000 pohádek, píše Petr Matějček *****

*Děkujeme za podporu všem dárcům, příznivcům i prima lidem,
kteří podporují dětské čtení a svět dětské fantazie!*

WWW.3000POHADEK.CZ

www.jinedimenze.net

*Díky moc!
Svět(l)u zdar!*

2025 (červenec)